

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

I Medfør af § 43 i Lov Nr. 107 af 31. Marts 1932 om Apotekervæsenet erholder de, der driver mindre Apoteker i Landkommuner, Tilskud fra Apotekerfonden efter Regler, der gives ved særlig Lov. Tilskuddet ydes i Henhold til § 6 i Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932 om Apotekeravgift og Tilskud fra Apotekerfonden for det enkelte Aar med 75 Kr. for hvert fulde 100 Kr., som Apotekets Nettoindtægt, bestemt efter Reglerne i Lovens § 2, Stk. 1, mangler i 6 000 Kr. Af dette Tilskud refunderer den Kommune, i hvilken Apoteket ligger, Apotekerfonden $\frac{1}{3}$, medmindre Apoteket er oprettet før 1. Januar 1914, dog at Indenrigsministeriet i sidstnævnte Tilfælde ved Ledighed kan gøre det til en Betingelse for Apotekets Opretholdelse, at Kommunen yder Tilskud til dette.

Da fornævnte Tilskudsgrænse af 6 000 Kr. blev fastsat ved Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932, udgjorde den overenskomstmæssige Lønning for de apoteksansatte farmaceutiske Medhjælpere i ældste Aldersklasse 6 716 Kr. aarlig, men Lønningen er senere efterhaanden blevet hævet og udgør i Øjeblikket 8 220 Kr. aarlig, til hvilke Beløb kommer eventuelt Tillæg for Nattevagt. Denne Udvikling har bevirket, at Apoteksmedhjælpere, der opnaar Apoteksprivilegium, undertiden vil faa en Indtægt, der ligger betydeligt under, hvad de hidtil selv har oppebaaret, og hvad Medhjælpere ved deres eget Apotek lønnes med.

Da dette Forhold skønnes mindre rimeligt, har Indenrigsministeriet efter stedfunden Forhandling med Sundhedsstyrelsen ment at burde foreslaa Tilskudsgrænsen midlertidig forhøjet til 8 000 Kr., saaledes at der ydes de Indehavere af mindre Landapoteker, der efter godkendt Regnskab for det foregaaende Aar ikke har givet Indehaveren en Nettoindtægt af 8 000 Kr., et

Tilskud paa 75 Kr. for hvert fulde 100 Kr., som Nettoindtægten mangler i at naa 8 000 Kr. Under Hensyn til Mulighederne for Konjunktursvingninger har man foreslaaet Bestemmelsen tidsbegrænset.

Den foreslaaede Forhøjelse af Tilskudsgrænsen, som først vil give sig Udslag i Finansaaret 1942—43, vil medføre en Merudgift paa ca. 25 000 Kr. i nævnte Finansaar.

Til § 2.

Kommunernes Refusion til Apotekerfonden, jfr. Bemærkningerne til § 1, foreslaas som hidtil beregnet efter en Indtægtsgrænse af 6 000 Kr., idet man paa Grund af nærværende Lovs midlertidige Karakter ikke har ment at burde foreslaa en Ændring paa dette Punkt.

Til § 3.

Da man maa anse det for naturligt, at der ikke kræves Afgift af Apoteker, som er berettiget til Tilskud fra Apotekerfonden eller vilde have været det, hvis de havde været beliggende i Landkommuner, foreslaar man, at Nettoindtægter indtil 8 000 Kr. medindbefattet fritages for at betale Apotekeravgift (Afgift af Nettoindtægt og af Omsætning), jfr. Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932 om Apotekeravgift og Tilskud fra Apotekerfonden §§ 2 og 3, saaledes som disse Bestemmelser er ændret ved Lov Nr. 176 af 18. Maj 1937. Af samme Grund som anført i Bemærkningerne til § 1 er Afgiftsfritagelsen foreslaaet tidsbegrænset.

Af Nettoindtægter over 8 000 Kr. svares som hidtil de i ovennævnte Lovregler for disse Indtægter fastsatte Afgiftsbeløb.

Forhøjelsen af Afgiftsgrænsen vil medføre en Mindreindtægt paa ca. 2 700 Kr. for December Termin 1941 og ca. 5 400 Kr. i Finansaaret 1942—43.